

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi "W." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w G. i L. G.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lipca 2012r., sygn. akt I ACa .../11 wydanym w sprawie z powództwa T. P.S.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej
w upadłości układowej w K.

przeciwko "W." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w G. i L. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 października 2016 r.,

zażalenia skarżących

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 23 lutego 2016 r. odrzucił skargę pozwanych W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. i L. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie z powództwa T. P.S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w upadłości układowej z siedzibą w K. o zapłatę, uznając, że nie została ona oparta na ustawowej podstawie (art. 410 § 1 k.p.c.). Wskazał przy tym, że nie pojawił się nowy środek dowodowy, z którego pozwani nie mogli skorzystać w poprzednim postępowaniu, mający znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W zażaleniu na to postanowienie pozwani wnieśli o jego uchylenie. Zarzucili naruszenie art. 233 § 1, art. 403 § 2 oraz art. 410 § 1 k.p.c., podnosząc, że Sąd Apelacyjny w sposób nieprawidłowy wywiódł, iż przedmiotowa skarga została oparta na dowodzie istniejącym i ujawnialnym w dotychczasowym postępowaniu, a tym samym naruszył zasadę swobodnej oceny dowodów i dokonał ustaleń faktycznych niezgodnych ze zgromadzonym materiałem dowodowym, co skutkowało błędnym uznaniem, że wskazana w skardze ustawowa podstawa wznowienia nie istnieje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd - aprobowany przez skład orzekający - zgodnie z którym, jeżeli z samego uzasadnienia skargi o wznowienie postępowania w sposób niewątpliwy wynika, że wskazane w niej podstawy wznowienia w rzeczywistości nie występują, skarga podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 marca 2015 r., II CZ 93/14; z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 5/15; z dnia 18 lutego 2015 r., I CZ 3/15; z dnia 5 lutego 2015 r., V CZ 105/14 oraz z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 106/14 – nie publ.).

Skarżący powołali się na podstawę wznowienia postępowania przewidzianą w art. 403 § 2 k.p.c., jednak argumentacja przedstawiona w skardze nie uzasadniała twierdzenia, że podstawa ta istotnie wystąpiła. Podstawą wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c., na którą powoływali się skarżący, mogą być tylko okoliczności w poprzednim postępowaniu w ogóle nie ujawnione i wówczas nieujawnialne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że ta podstawa skargi nie zachodzi, jeżeli w poprzednim postępowaniu istniała obiektywna możliwość powołania się na okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, a zaniechanie strony w tym przedmiocie było następstwem jej opieszałości, zaniedbań, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby powołania (zob.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 maja 1968 r., I CO 1/68, OSNCP 1969, Nr 2, poz. 36; z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98; z dnia 17 stycznia 2001 r., IV CKN 151 5/00, nie publ.; z dnia 12 lutego 2004 r., V CZ 158/03, nie publ. i z dnia 4 marca 2005 r., III CZ 134/04, nie publ.). Nie stanowi zatem nowego dowodu w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. taki dowód, z którego strona mogła skorzystać przy dołożeniu należytej staranności (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2009 r., II CZ 16/09, nie publ.).

Sąd Apelacyjny prawidłowo uznał, że pozwani mieli możliwość wykazania w postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonego wyroku powołanej w skardze okoliczności przy pomocy innego, dostępnego im i przeprowadzonego w sprawie dowodu z przesłuchania świadka, a tym samym nie pojawił się nowy środek dowodowy w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Dokument, który pozwani wskazali jako nowy dowód, pochodzi od osoby, która w toku poprzedniego postępowania została przesłuchana w charakterze świadka na okoliczność treści umów łączących strony i wynikających z tego praw i obowiązków; strona pozwana nie była obecna w trakcie przesłuchania tego świadka mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, na którym dowód ten został przeprowadzony. Należy więc zgodzić się z oceną Sądu Apelacyjnego, że pozwani nie skorzystali z możliwości zadawania pytań świadkowi co do okoliczności objętych treścią dokumentu powołanego w skardze, chociaż możliwość taką mieli. Wniosek ten w sposób oczywisty wpływa już z samego uzasadnienia skargi.

Wbrew zatem zarzutom skarżących, Sąd Apelacyjny w sposób uprawniony stwierdził, że wskazana w skardze podstawa wznowienia w rzeczywistości nie występuje.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

kc

db